65 2. YIL 28 NİSAN 1965 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Haldun Sevel

«16 yaşında, ortaokul son sınıf beklemede Karaoğlan okuyucusuyum : İyi resim yaparım; bunu büyüklerim de söylüyor. 16 yaşın verdiği tecrübesizliği omuzlarımdan attığım an, büyük bir ressam -çizer- olacağıma inanıyorum. Bugün bile birçok mecmua ve gazetede çıkan resimli romanlar ayarında resim çizebileceğimi sanıyorum. Ayrıca plâstikten de heykel yapabilirim.. Resimde en kuvvetli olduğum kısım anatomidir. Size yaptığım bir kaç resmi yolluyorum; onlara tam kabiliyetimi koyamadım daha güzelini yapabilirim; kabiliyetimi ilerletebilmek, çizgi resmi hakkındaki bilgi ve tecrübemi artırabilmek için bana yardımcı olmanızı dilerim.»

Bu mektubunuzla beraber gelen resimleriniz gerçekten başarılı. Özellikle anatomi çalışmalarınız alkışa değer. Çok gençsiniz, onun için eksikleriniz var.. İleride bunları da gidereceğinizi umar, başarılar dileriz.

Yaman Akboyar — İstanbul

«Mahallemde şiir, hikâye, fıkra yazan ve karikatür çizen arkadaşlarımı bir araya toplayarak 10 Eylül 1964 tarihinde «Teşvikiye Genç İstidadlar Kulübü» nü kurdum. Şimdiye kadar birçok yarışma yaptık. Kulübümün başkanı olarak şöyle bir arzumu yerine getireceğinize inanıyorum. Kulübümüzün yarışmalarından daha bir çok arkadaşımızın faydalanabilmesi için, bu mektubumla size gönderdiğim küçük çağrımızı derginizde yayınlar mısınız? Ve size kulübümüzün fahri başkanlığını versek, bizi kırmadan, memnuniyetle kabul eder misiniz? (Size kulübümüzün esas başkanlığını verecektik, fakat işlerinizin çok olduğunu biliyoruz. Tabiî esas başkanlığımızı işlerinizin çokluğuna rağmen kabul ederseniz, daha çok sevineceğiz.) Suat Ağabey, bu iki arzumuz için bizi kırmayacağınızı biliyoruz.»

Mektubunuza ve içten duygularınıza Suat Yalaz pek çok teşekkür etmektedir. Tahmin ettiğiniz gibi arkadaşımızın işi başından aşkın. Derneğinizin fahri de olsa başkanlığını kabul edecek zamanı hiç yok... Çağırınızı aşağıya koymakla size biraz olsun yararlı olabildikse Suat Yalaz gibi biz de kendimizi mutlu hissedeceğiz.

ÇAĞRI

Şiir, hikâye, fıkra yazan, karikatür çizen Genç İstidatlar, klubümüze üye olunuz. Kendinize büyük faydalar sağlayacaksınız. Üye olmak için aşağıdaki şartlarımızı yerine getirmeniz kâfidir.

1.) 5 adet vesikalık fotoğraf,
2.) 5 mektup zarfı, İstanbul'da oturanlar için 50, Anadolu'da oturanlar için 60 kuruşluk 5 adet posta pulu,
3.) Açık adresiniz.

Mektuplarınızı aşağıdaki adresimize gönderiniz.

Teşvikiye Genç İstidadlar
Kulübü, Bayır Sok. No: 58
Nişantaşı - İstanbul

Hamit Temizel — Rize

Saydığınız kusurların biz de farkındayız ve sizlere karşı mahcubuz.. Ama çok güç bir yayın tarzı ile uğraştığımızdan bunlara kolayca çare bulunamıyor.. Her an derginin eskisinden iyi olması için (her türlü fedakârlığı göze alarak) çırpındığımızı bilmenizi isteriz ve yakın ilginize, iltifatlarımıza teşekkür ederiz...

★

Hepinize sevgi ve selâmlar...

MİZAH

AĞLAMAK

Hayatiyeti, hareketi ve becerikliliği pek seven meşhur Paris'li doktor Beançon şu fıkrayı sık sık anlatır :

— Dostlarımdan biri yolda giderken kaldırımın kenarına oturmuş ağlamakta olan bir çocuk görmüş ve sormuş : «Oğlum, niçin ağlıyorsun?» Çocuk şu cevabı vermiş : «Büyük adamların yaptığı birçok şeyi yapmak elimden gelmiyor da onun için.»

O zaman dostum çocuğun yanına çökmüş ve ondan iki defa daha şiddetli olarak ağlamağa başlamış.

NE DENIR?!..

İhtiyarın birisi hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Sordular :

— Nen var baba?.

— Ne olacak, babam beni tokatladı.

— Baban mı; kaç yaşındasın sen?

— Yüz altı yaşındayım.

— Baban kaç yaşında?

— Yüz otuz.

— Neye sana tokat attı?

— Ona dilimi çıkardım diye.

— Biraz büyüğünü istiyorum. Bu başımı sıktı da...

ISKOÇ INADI

Bir İngiliz, bir Yahudi ve bir İskoç ihtiyar bir tekenin bulunduğu bir odada ne kadar kalabileceklerine dair iddiaya girmişlerdi. Tekeyi odaya koyduktan sonra sırayla içeri girdiler ve kapı üzerlerine kapandı.

Bir saat sonra İngiliz mağlup olmuş bir şekilde odadan dışarı fırladı. Ondan altı saat sonra Yahudi sendeleye sendeleye dışarı çıktı ve iki üç adım attıktan sonra düşüp öldü.

Aradan üç gün geçtiği halde İskoç'tan ses seda çıkmıyordu. Nihayet merak edip kapıyı açacak oldular. Teke deli gibi kendini dışarı attı ve yıldırım gibi uzaklaştı.

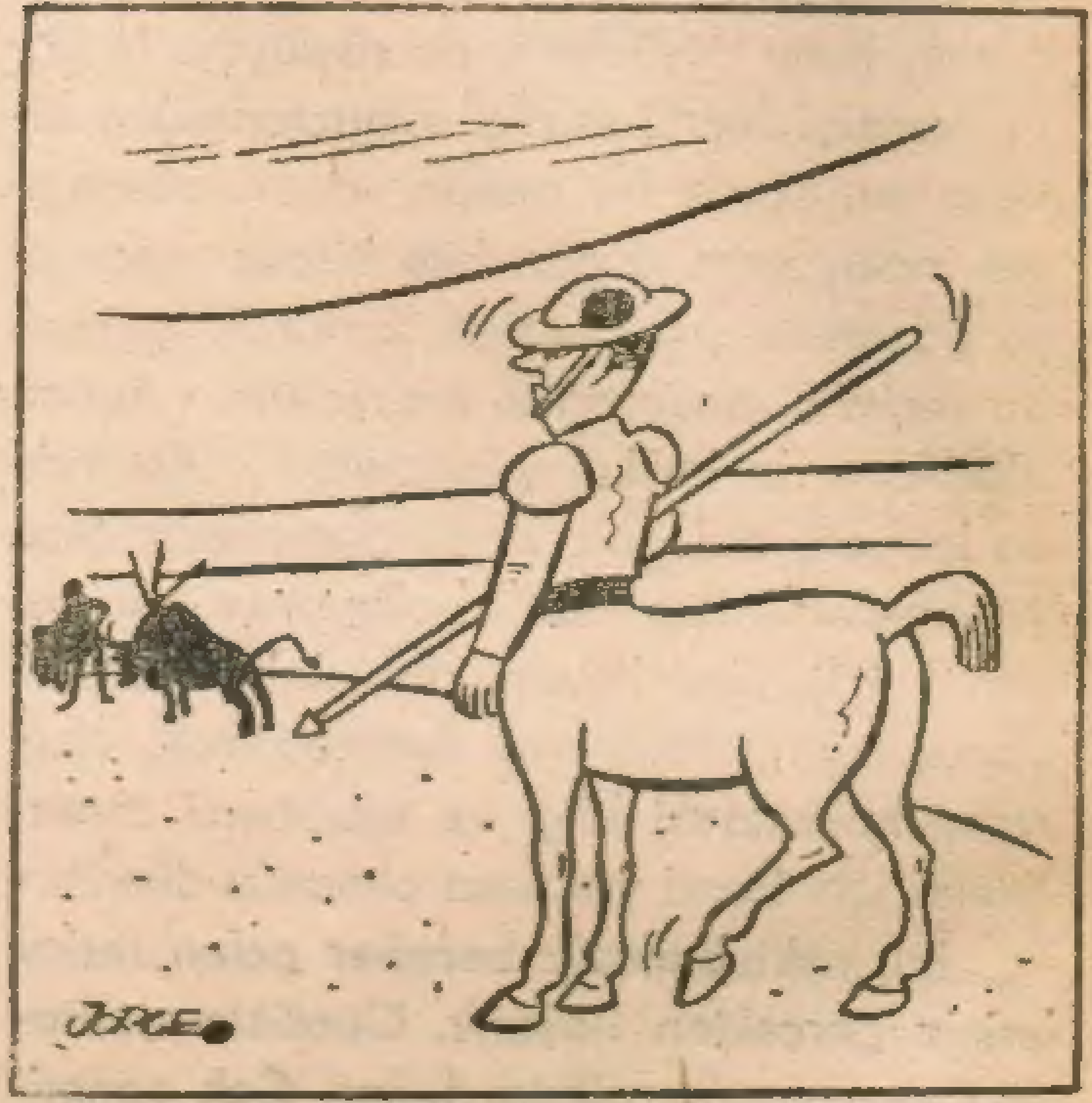

YAZISIZ.

HAYIRLI DAVRANIŞ

Ken, yolda rastladığı arkadaşına anlatmaya başladı :

— Şu sarışın bir dilberle evlenen arkadaşım George'u hatırladın mı? Bizim arkadaş geçen ay bekâr olan iş ortağı ile karşılıklı geçip dertleşmiş. «Eddie,» demiş ona, «Neden sen de benim ki gibi güzel bir kızla evlenmiyorsun? Genç, büyüleyici, sevimli, hem de iyi bir ev kadını olan birini bulsana. Hayatta en iyi şey.»

— Peki, ne yapmış Eddie? Sözünü dinlemiş mi?

— Elbette. Dün George'un karısı ile beraber kaçmış.

6 İLE 4

Öğretmen, küçük Ali'ye sordu :

— 6 ile 4 kaç yapar?

— On bir!

— İyi düşün; 6 ile 4 dedim.

— İyi düşünmeğe hacet yok, 11 eder.

— Allahın sersemi, 6 ile 4, 10 eder.

— On mu eder? Peki 5 ile 5 ne işe yarar o halde?

AGATHA CHRISTIE'den KANLI RÜYA

ÖZET : Meşhur milyarder Benedich Farley bir meseleyi görüşmek için Hafiye Hercule Poirot'u malikhanesine çağırır. Poirot gider. Yaşlı milyarder, her gece aynı rüyayı gördüğü ve rüyasında saat üçü yirmi sekiz geçe tabancasıyla intihar ettiğini ve kendisini vurduktan sonra uyandığını söyler. Poirot ayrılır, bir hafta sonra da milyarder'in intihar ettiğini öğrenip köşke gider. Poirot, milyarderin malikhanesinde Müfettiş Barnett'le konuştuktan sonra, Farley'in kızını sorguya çekmiştir. Şimdi Poirot, milyonerin karısı ile konuşmaktadır.

— 4 —

BUNUN bir sebebi vardı herhalde?»

— «Olabilir ama ben bu hususu da düşünmedim.»

Poirot, Mrs. Farley'e döndü. «Uşağınızı çağırıp biraz konuşmama müsade eder misiniz Madam?»

— «Rica ederim, Mr. Poirot, istediğinizi yapabilirsiniz.»

Poirot zili çaldıktan biraz sonra Holmes kapıda belirdi. Uşak kusursuz giyinmişti. Üstelik son derece saygılıydı.

— «Siz mi çağırdınız Madam?»

Mrs. Farley cevap vermeye lüzum görmedi. Sadece eliyle Poirot'u işaret etti.

Holmes, bu sefer Belçikalı hafiyeye döndü. «Buyrun efendim.»

— «Holmes, her halde Perşembe gecesi buraya geldiğimi hatırlıyorsunuzdur. Mr. Farley'in o gece için sana verdiği emirleri bana tekrarlar mısın?»

Holmes, bir an durakladı. «Akşam yemeğinden sonra Mr. Cornworthy beni çağırarak, Mr. Farley'in dokuz buçukta bir ziyaretçi beklediğini söyledi. Ziyaretçinin adının Hercule Poirot olduğunu da ilâve etti. Misafirin ismini sorduktan sonra beraberinde getirdiği mektuba bakacaktım. Yani ziyaretçinin Mr. Poirot olduğunu kesin olarak tespit etmem gerekiyordu. Ondan sonra da kendisini Mr. Cornworthy'nin odasına alacaktım.»

— «Holmes, sana kapıya vurmamı da tenbih ettiler mi?»

Uşak, gayri ihtiyari yüzünü buruşturdu. «Mr. Farley, ziyaretçileri geldiği zaman kapıya vurmamı söylemişti efendim. Kapıya vurmadan içeriye girmemi istemiyordu.»

— «O gece kapıya vurman beni bir hayli şaşırttı Holmes. Peki o gece için sana başka bir şey söylenmedi mi?»

— «Hayır, efendim. Mr. Cornworthy, biraz evvel size anlattıklarımı tenbih ettikten sonra sokağa çıktı.»

Poirot, uzun uzun uşağı süzdü. «Mr. Cornworthy evden kaçta ayrıldı Holmes?»

— «Dokuza on kala efendim.»

— «Peki, ondan sonra Mr. Farley'i gördün mü?»

— «Evet, efendim. Her zamanki gibi tam saat dokuzda Mr. Farley'e bir bardak sıcak su götürdüm.»

— «O sırada Mr. Farley kendi odasında mıydı? Yoksa Mr. Cornworthy'nin odasına mı geçmişti?»

— «Kendi odasındaydı efendim.»

Hercule Poirot, birdenbire gülümsedi. «Şimdi iyi düşün Holmes. Mr. Farley'in odasında bir acaiplik var mıydı?»

— «Acaiplik mi? Hayır, efendim.»

— «Mrs. Farley'le Miss Farley neredeydiler?»

— «Tiyatroya gitmişlerdi efendim.»

— «Teşekkür ederim, Holmes. Gidebilirsin.»

Holmes, saygıyla eğildikten sonra odadan çıktı.

Poirot milyarderin karısına döndü. «Son bir sual Mrs. Farley. Mr. Farley'in gözleri sağlam mıydı?»

— «Hayır, gözlüksüz göremezdi.»

— «Demek kocanız miyoptu?»

— «Evet. Gözlüğü olmayınca bir şey göremezdi.»

— «Mr. Farley'in bir kaç gözlüğü vardı, değil mi?»

— «Evet.»

Poirot, arkasına yaslanarak derin bir nefes aldı. «Böylece bu hâdisenin esrarını da çözmüş olduk.»

Odaya derin bir sessizlik çöktü. Hepsi merakla kısa botlu hafiyeye bakıyorlardı. Poirot, memnun bir tavırla bıyığını okşamaktaydı. Müfettiş Barnett şaşırmıştı. Dr. Stillinfleet, kaşlarını çatmış düşünüyordu. Cornworthy, durumdan bir şey anlamamıştı. Mrs. Farley hayretle Poirot'u süzüyordu. Joanna Farley ise heyecanlanmıştı.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Nihayet Mrs. Farley, sessizliği bozdu. «Bir şey anlıyamadım, Mr. Poirot. Bu rüya...» Kadının sesi titriyordu.

Poirot, «Evet,» dedi. «O rüya çok önemliydi.»

Mrs. Farley, irkildi. «Ben böyle şeylere inanmazdım. Kocamın her gece aynı rüyayı görmüş olması...»

Stillingleet de atıldı. «Olağanüstü bir durum. Bunu senden duymasaydım katiyen inanmazdım, Poirot... Sen yalan söylemezsin.» Birdenbire kızararak kekeledi. «Yani... Yani, Mr. Farley sana bu hâdiseyi anlatmasaydı.»

Poirot, «Tamam,» diye güldü. «Benedict Farley bana bu hikâyeyi anlatmasaydı.» Hafiyenin gözlerinde acaip bir pırıltı belirmişti.

Bir an susup hayretle kendisine bakan şahısları süzdü. «O gece cereyan eden bazı olaylara mâna verememiştim. Bunları uzun uzun düşünmeme rağmen bir netice çıkaramamıştım. Meselâ Benedict Farley, neden o mektubu beraberimde getirmemi istemişti?»

Cornworthy, «Bir yanlışlık olmaması için,» diye mırıldandı, «Yani Mr. Farley, sizin yerinize başkasının gelebileceğini düşünmüş olacak...»

— «Hayır, hayır, yanılıyorsunuz. Bu son derece saçma bir düşünce. Çünkü Mr. Farley, mektubu göstermemi istemekle kalmadı bunu kendisine iade etmemi söyledi. Üstelik bu mektup masasında bulunmuş. Peki, Mr. Farley bu mektubu neden sakladı dersiniz?»

Joanna Farley, «Belki de mektubun bulunmasını istiyordu,» diye bağırdı. «Yani gördüğü rüyayı herkesin öğrenmesini arzu etmekteydi.»

Poirot başını salladı. «Çok zekisiniz Matmazel. Babanız herhalde mektubu bu yüzden saklamıştı. Mr. Farley ölünce o korkunç rüyayı herkes öğrenecekti. Zira o rüya çok önemliydi. O rüyanın büyük bir değeri vardı.»

Belçikalı hafiye devam etti. «Şimdi ikinci noktayı izah edelim. Mr. Farley'le konuştuktan sonra bana yazı masasını ve o tabancayı göstermesini söyledim. Önce buna razı olduysa da birdenbire vazgeçti. Bu isteğimi neden kabul etmedi dersiniz?»

Kimse cevap vermedi.

— «Suali başka şekilde sorayım. Mr. Farley'in çalışma odasında bir şey vardı. Kendisi bunu görmemi istemedi. Bana bunun ne olduğunu söyliyebilir misiniz?»

Odaya yine bir sessizlik çöktü Poirot, «Güç bir sual,» diye mırıldandı. «Mr. Farley'in beni sekreterinin odasına sokmasında bir sebep vardı. Çalışma odasını bana göstermedi. Bunun çok mühim bir sebebi vardı. Çünkü o adada görmemi istemediği bir şey mevcuttu. Şimdi üçüncü hususu izah edeyim. O gece odadan çıkacağım sırada Mr. Farley, bana yollamış olduğu mektubu iade etmemi istedi. Ben de yanlışlıkla çamaşırcımdan gelmiş mektubu çıkarıp kendisine verdim. Tam kapıdan çıkacağım sırada yaptığım hatayı farkettim. O sırada Mr. Farley, mektuba bir göz atıp bunu masasına bırakmıştı. Hatamı anlayınca durumu izah edip asıl mektubu verdim ve diğerini aldım.»

Poirot, dikkatle odadakileri süzdü. «Evdet çıkınca bu hâdise epey kafamı kurcaladı. Olan şeyler ve bilhassa son hâdise bana acaip gelmişti. Acaba ne demek istediğimi anlıyor musunuz?»

Stillingfleet, «Bu işle çamaşırcının ne ilgisi var Poirot?» diye sordu.

Poirot, güldü. «Çamaşırcım çok önemli. Gömlek yakalarımı paralıyan bu kadının ilk defa bir faydası dokundu. Dediğim gibi Mr. Farley, o mektuba baktı. Bir bakışta bunun kendi mektubu olmadığını anlaması lâzımdı. Buna rağmen sesini çıkarmadı. Demek Mr. Farley, mektubu okuyamamıştı.»

Müfetiş Barnett, heyecanla, «Gözlüğü yok muydu?» diye atıldı.

Hercule Poirot, tebessüm etti. «Gözlüğü vardı. Zaten bu yüzden şüphelendim ya...»

Belçikalı hafiye öne doğru eğildi. «Mr. Farley'in rüyası çok önemliydi. Adam rüyasında intihar ettiğini görmüştü. Bir müddet sonra da intihar etti. Daha doğrusu kendisini odasında ölü buldunuz. Şahitler Mr. Farley öldüğü sırada bu odaya kimsenin girmemiş olduğundan emindiler. Bu hesaba göre Mr. Farley'in intihar etmiş olması lâzımdı.»

Stillingfleet, «Evet,» dedi.

Fakat Hercule Poirot dudak büktü. «Hayır, dostum. Yanılıyorsun. Bu doğrudan doğruya cinayetti. İyi plânlanmış

ve kimsenin aklına gelmiyecek bir cinayet... O gece Mr. Farley, neden odasına girmeme

müsade etmedi? O odada görmemem lâzım gelen ne vardı? Dostlarım o odada Benedict Farley vardı.»

Odadakilerin şaşırdığını görerek güldü. «Saçmaladığımı zannetmeyin. Benimle konuşan Mr. Farley, iki mektup arasındaki farkı görememişti. Neden mi diyeceksiniz? Zira kendisine Mr. Farley süsü veren insan miyoj gözlüğü takmış olan sağlam gözlü bir insandı. Bu yüzden mektubu okuyamadı. Bu gözlük yüzünden o adam kör gibi olmuştu. Ne dersin doktor? Sağlam göze miyop gözlüğü takılınca ne olur?»

Stillingfleet, kaşlarını çattı. «O insan pek bir şey göremez.»

— «Tamam. Zaten Mr. Farley'le konuşurken çok rahatsız olmuştum. Karşımda rol yapan bir insan varmış gibi geldiydi bana. Oda son derece loştu. Masadaki lâmba yüzüme çevrilmişti. Ben lâfını çok duyduğum yamalı ropdöşambr, gaga burun ve karışık kır saçlardan başka bir şey göremedim. Her halde o gaga burun da takmaydı. Kalın camlı gözlük yüzünden adamın gözlerini seçmeye de imkân yoktu. Mr. Farley'in rüya gördüğünü nereden biliyoruz? Bunu bana güya kendisi anlattı. Bir de Mrs. Farley, ko-

Poirot, «O rüya çok önemliydi» dedi. Mrs. Farley irkildi. Konuşurken sesi titriyordu. «Kocamın her gece aynı rüyayı görmesi... İnanılacak şey değil,» diyerek Poirot'a cevap verdi.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ÇAYIR KORSANLARI

Ay-Kut'un yanında konuk olan Bayırgülü, çayırda yıkanırken Rus çapulcularının eline geçer. Bayırgülü'nü kurtarmak için peşlerine düşen Karaoğlan gemide esir edilir ve kaçmak isterken yakalanarak İvanof'a getirilir.

casının böyle bir rüya gördüğünü iddia etti. Mr. Farley'in yazı masasında tabancası olduğunu nereden biliyoruz? Bunu da bana o şahıs anlattı. Mrs. Farley de bunu tasdik etti. Yani bu cinayeti Hugo Cornworthy'le Mrs. Farley plânladılar. Cornworthy, bana yolladığı mektubu yazdı. Uşağa Mr. Farley'in ağzından emirler verdi. Güya sinemaya gidiyormuş gibi evden çıktı. Fakat beş on dakika sonra kendi anahtarıyla kapıyı açıp tekrar eve girdi. Odasına giderek makyajını yaptı. Mr. Benedict Farley'in kılığına girdi.»

Poirot, içini çekti. «Şimdi bu gün öğleden sonra olanları konuşalım. Mr. Cornworthy nihayet plânımı tatbik etti. İki gazeteci Mr. Farley'in kapısının önünde oturuyorlardı. Bunlar adamın odasına kimsenin girmediğine şehadet edeceklerdi. Cornworthy, Mr. Farley'in masasında duran yaylı maşayı almıştı. Bunun ucuna bir cisim takarak pencereden eğildi ve o cismi Benedict Farley'in penceresine yaklaştırdı. Durumu merak eden Farley her halde başını dışarıya uzattı. Tam dışarıdan kamyonlar geçerken Cornworthy adamı tabancayla şakağından vurdu. Yanda sadece fabrikanın duvarı olduğunu unutmayın. Yani bu hâdiseyi kimsecikler görmedi. Cornworthy, yarım saat bekledikten sonra bir kaç kâğıt alıp tabancayla maşayı bunların altına gizledi ve Mr. Farley'in odasına gitti. Yaylı maşayı yazı masasının üstüne bıraktı. Tabancayı da önce ölünün parmaklarının arasına sıkıştırdı. Böylece Mr. Farley'in parmak izleri silâhın üstünde kaldı. Cornworthy, tabancayı adamın yanına attıktan sonra odadan çıkıp Mr. Farley'in intihar ettiğini söyledi.»

Poirot, devam etti. «Cornworthy, bana yazdığı mektubun bulunacağını biliyordu. Polis durumu izah etmem için beni çağıracaktı tabii. Ben de Mr. Farley'den duyduğum rüya hikâyesini anlatacaktım. Böylece işin sonunda Mr. Farley'in sinir bozukluğundan dolayı intihar ettiğine karar verilecekti.»

Hercule Poirot, dönüp milyarderin karısına baktı. Mrs. Farley'in gözleri korkuyla büyümüştü. Rengi de bembeyazdı. Kadın neredeyse bayılacaktı.

Belçikalı hafiye, «Cornworthy ve suç ortağı gayelerine kavuşacaklarını sanıyorlardı,» diye mırıldandı. «Mrs. Farley, ikiyüz elli bin Sterline konacaktı. Her halde o zaman Cornworthy'le evlenecekti.»

★

JOHN Stillingfleet'le Hercule Poirot, evden çıkarak yandaki dar geçite saptılar. Sağ tarafta fabrikanın penceresiz duvarı vardı. Sol tarafta ise Northway House kalıyordu. Benedict Farley'le sekreteri Cornworthy'nin odaları bu taraftaydı. Hercule Poirot, eğilip yerden bir şey aldı. Bu siyah kadife bir kediydi.

— «İşte Cornworthy'nin maşanın ucuna taktığı şeyi de

(Devamı 32 sayfada)

KARAOĞLAN'IN
13 ÜNCÜ KİTABI
YAVRU DÜŞMAN
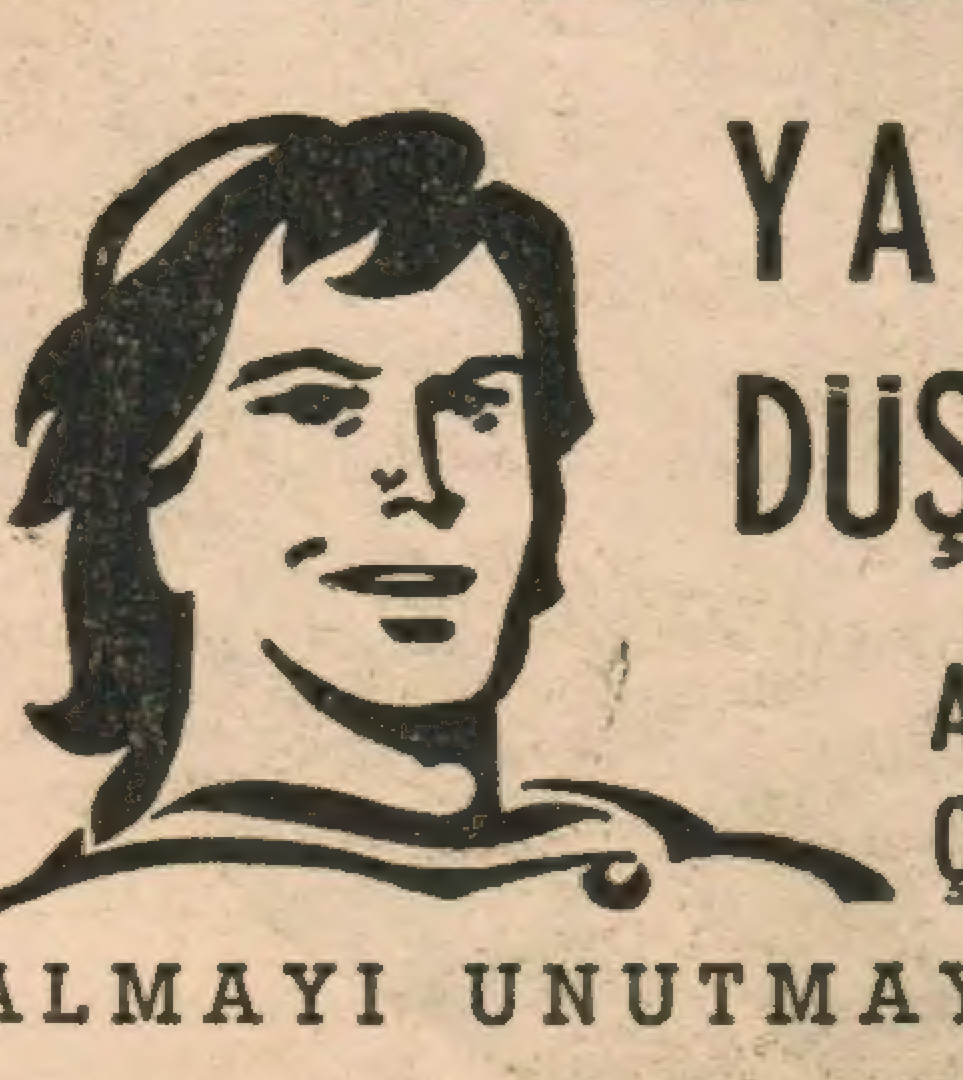
Ay başında ÇIKIYOR
ALMAYI UNUTMAYINIZ!..

Runolf, Koca İvan'ın korkup yıldığı tek insan idi. O, Koca İvan'dan daha zorba, daha yırtıcı bir korsan teknesinin reisiydi... Silme silâhlı adamlarıyle İvan'ın köyüne girdi...

ONU KAVGA ETMEDEN ATLATMAĞA ÇALIŞALIM. YOK OLMAZSA KANLI BİR KAVGA KOPACAKTIR. HAZIRLIKLI OLUN...

Runolf, sert adımlarla köyü baştanbaşa geçti. İvanof'un odasına haber saldırmadan girdi...

63
BU NE KÜSTAHLIK RUNOLF! BİZİ ZİYARETE GELİŞ BİÇİMİNİ BEĞENMEDİM.
SEN SUS KOLEV! BÜYÜK AYI DURURKEN KÜÇÜKLER HIRLAMAZ...SON SEFERİNİZDEKİ GANİMETLERDEN PAYIMIZA DÜŞENİ İSTEMEĞE GELDİK!..
NEDENMİŞ O! GEÇEN SEFER SANA PAY VERDİM ÇÜNKÜ ADAMLARIM ARASINDA SENİNKİLER DE VARDI. AMA BU SEFER TEK BAŞIMIZDAYDIK... KİMSEYE KIYMIK VERMEM RUNOLF!
ARAMIZDA VERİLMİŞ SÖZ VAR KOCA İVAN... SEFERE ÇIKARKEN BİZE HABER VERSEYDİN SANA KATILIRDIK!..
Runolf'un adamları homurdanarak reislerini desteklediklerini gösterdiler...
SONRA, BU DEFAKİ VURGUNUN İYİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİK. KÖTÜ VURGUNDA PAY VERİYORSUN, İYİSİNDE KALLEŞLİK EDİYORSUN!..

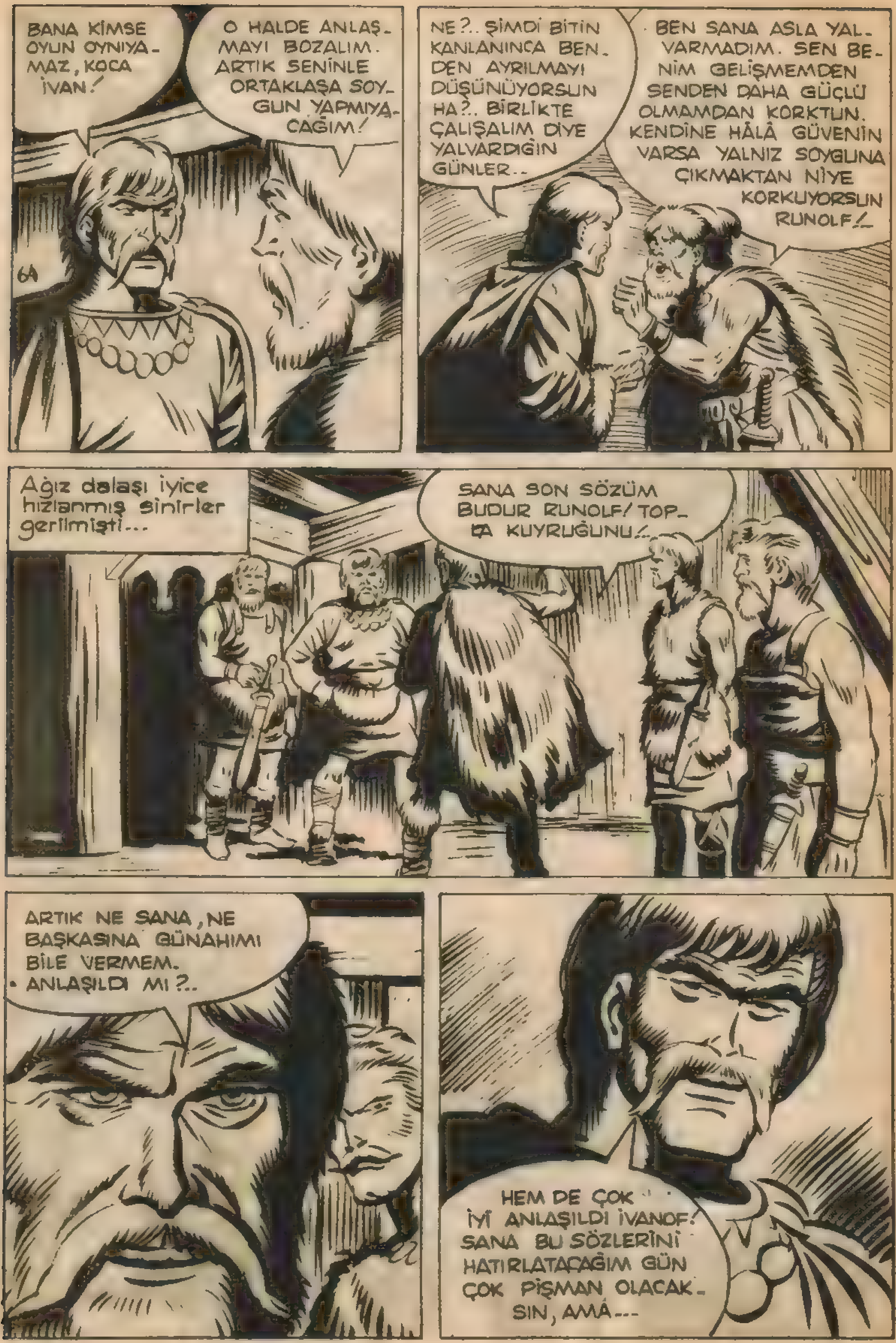

BANA KİMSE OYUN OYNIYAMAZ, KOCA İVAN!
O HALDE ANLAŞMAYI BOZALIM. ARTIK SENİNLE ORTAKLAŞA SOYGUN YAPMIYACAĞIM!
NE?.. ŞİMDİ BİTİN KANLANINCA BENDEN AYRILMAYI DÜŞÜNÜYORSUN HA?.. BİRLİKTE ÇALIŞALIM DİYE YALVARDIĞIN GÜNLER..
BEN SANA ASLA YALVARMADIM. SEN BENİM GELİŞMEMDEN SENDEN DAHA GÜÇLÜ OLMAMDAN KORKTUN. KENDİNE HÂLÂ GÜVENİN VARSA YALNIZ SOYGUNA ÇIKMAKTAN NİYE KORKUYORSUN RUNOLF!..
Ağız dalaşı iyice hızlanmış sinirler gerilmişti...
SANA SON SÖZÜM BUDUR RUNOLF! TOPLA KUYRUĞUNU!..
ARTIK NE SANA, NE BAŞKASINA GÜNAHIMI BİLE VERMEM. ANLAŞILDI MI?..
HEM DE ÇOK İYİ ANLAŞILDI İVANOF! SANA BU SÖZLERİNİ HATIRLATACAĞIM GÜN ÇOK PİŞMAN OLACAKSIN, AMA...

65
HAYDİ ARKADAŞLAR! BU PİS KOKULU AYI ININDEN ÇIKALIM!..
KOCA İVAN PEK ÇETİN ÇIKTI...BÖYLE KARŞILANACAĞIMIZI UMMUYORDUM, ŞİMDİ NE OLACAK?..
NE OLACAĞINI BU GECE GÖRECEKSİN...GÖLE AÇILIP İLK KOYDA DEMİRLİYECEĞİZ!..
Runolf, İvanın kafa tutmasını hazmedememişti. Hepsi kana susamış azılı korsan olan adamların gemisine doldurup bir koyda gecenin ilerlemesini bekledi...
Ay doğmuş, yükselmiş, sessizce tepelerin arkasında kaybolmağa başlamıştı...

Runolf'un gemisi ağır ağır İvan'ın köyüne yaklaşıyordu.
66
KÜREKLERİ TOPLAYIN. KÖY GÖRÜNDÜ. BURADA KARAYA ÇIKIP KÖYE SESSİZCE GİRECEĞİZ!
Runolf öne düştü. Öfkeden burnundan soluyordu. Gözleri kanlanmış dişleri kilitlenmişti...
Koca İvan'ın köyü başına gelecekten habersiz uyuyordu. Nöbetçilerden biri felâketin ilk işaretini almıştı...
NE O? ŞURADA YERDE BİR SÜRÜNEN VAR GALİBA... BİRAZ DAHA YAKLAŞIP BAKAYIM...

Fakat ilk adımda...
BUNUN İŞİ TAMAM RUNOLF! YOL AÇIK. SIRA ÖTEKİ NÖBETÇİDE!..
BUNU DA TEMİZLEDİK. İŞE İVAN'IN EVİNDEN BAŞLIYALIM. HAYDİ ÇEKİN KILIÇ-LARINIZI!..
Runolf'un adamları bir-den bütün köye da-ğıldılar. İvanof'un adamları gürültülere uyandıkları zaman iş işten geçmişti...

Çığlıkları duyan Karaoğlan ve Bayır-gülü pencereye koştular...
68
DIŞARDA BİR ŞEYLER OLUYOR KARAOĞLAN!
GÜNDÜZ KAVGAYA GELEN RUNOLF VE ADAMLARININ BASKINI BU!..
KAPIMIZDA BEKLİYEN NÖBETÇİ DE KAVGAYA GİTMİŞ... HEMEN KAÇALIM BAYIRGÜLÜ...
EVET! BU BİR FIRSATTIR!
VAY AÇIKGÖZLER! KİMSEYİ SAĞ KOMAMAK İÇİN BUYRUK ALDIK!..
Kapı, üstlerinden kilitliydi. Pencereye koştular. Tam bayırgülü de çıkıyordu ki köşeden eli baltalı biri çıktı...
Adam beklemeden baltayı Karaoğlan'ın kafasına savurdu...
AH!

Fakat adam pek boş değildi. Kendini çabuk toparladı. Hemen bıçağını çekip Karaoğlan'a saldırdı...
69
İri yarı Rus korsanının bileğini yakalıyan Karaoğlan, ağır gövdenin baskısiyle kulübenin duvarına yaslandı.

Son anda Karaoğlan, eli bıçaklı Rus'u tek bacağıyle teraziléyip havalandırdı ve yere vurdu...
AVA GİDEN AVLANIR, KUSURU-MA BAKMA ARKADAŞ!..
Yerde kısa bir boğuşma oldu. Karaoğlan doğrulduğu zaman Rus'un bıçağ elindeydi. Ve sapına kadar kana bulanmıştı...
GEÇİP GİTTİ-LER. KULUBEYE DÖNÜP BİRAZ YİYECEKLE ÖRTÜ ALALIM. KARADAN KAÇACAĞIZ!..
Önlerinde azgın bir su, arkaların-da Runolf'un kudurmuş köpek-leri vardı...
KÖYÜN YANGINI AYIN IŞIĞI, BİZİ İYİ-CE ORTAYA ÇIKARI-YOR. GÖRECEK-LER...
ASIL AKSİLİK ŞİM-Dİ ÇIKTI KARŞIMIZA. ÖNÜMÜZDE DELİ AKAN BİR IR-MAK VAR!..

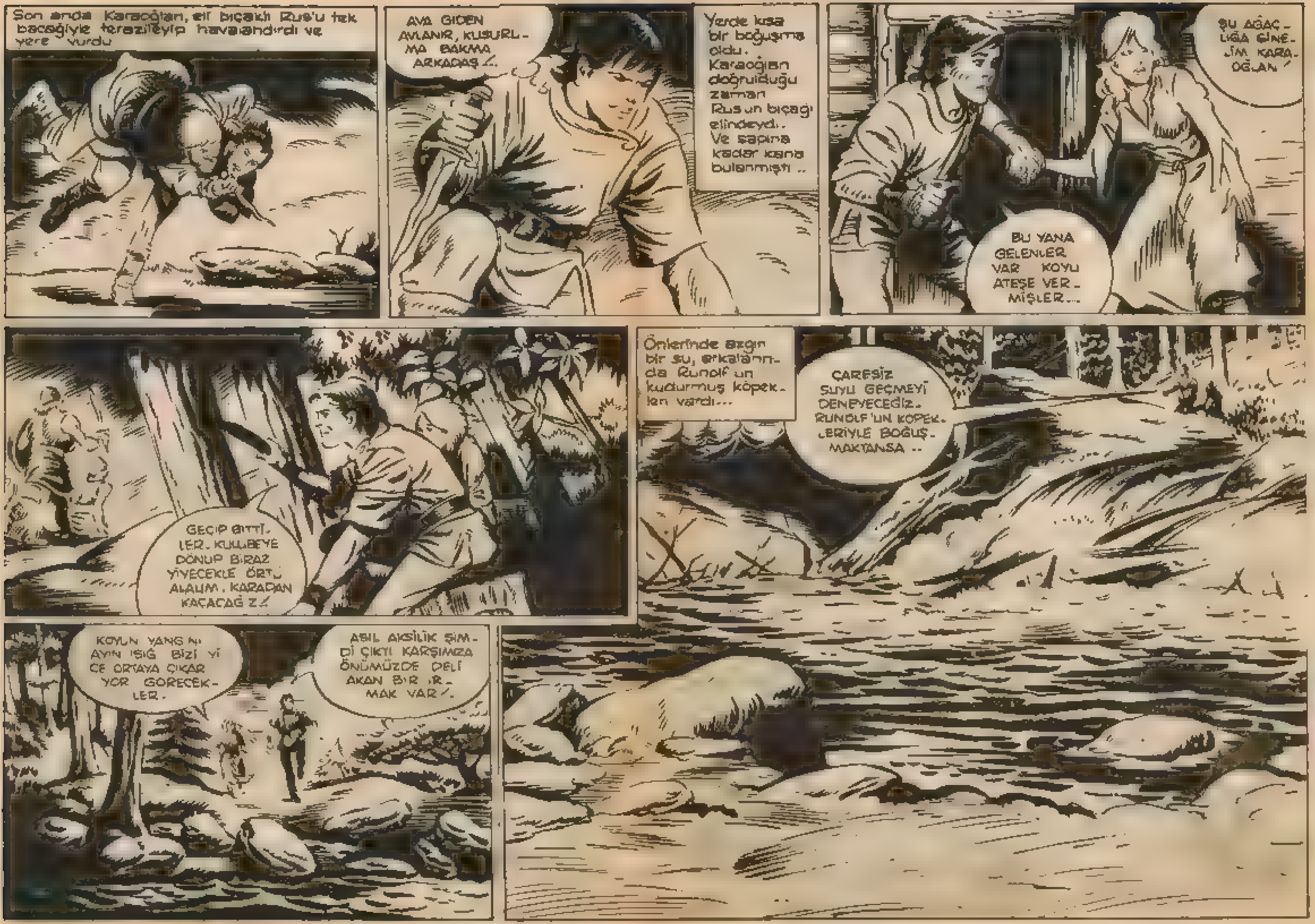
Son anda Karaoğlan, eli bıçaklı Rus'u tek bacağıyla terazileyip havalandırdı ve yere vurdu
AVA GIDEN AVLANIR, KUSURL- MA BAKMA ARKADAŞ!
Yerde kısa bir boğuşma oldu. Karaoğlan doğrulduğu zaman Rus'un bıçağı elindeydi.. Ve sapına kadar kana bulanmıştı ..
ŞU AĞAÇ- LIĞA GİNE- LİM KARA- OĞLAN!
BU YANA GELENLER VAR KOYU ATEŞE VER- MİŞLER....
GEÇİP BİTTİ- LER. KULUBEYE DÖNUP BIRAZ YİYECEKLE ÖRTÜ ALALIM. KARADAN KAÇACAĞIZ!
Önlerinde azgın bir su, arkalarında Runolf'un kudurmuş köpek- leri vardı...
ÇARESİZ SUYU GEÇMEYİ DENEYECEĞİZ. RUNOLF'UN KÖPEK- LERİYLE BOĞUŞ- MAKTANSA ..
KOYUN YANGINI AYIN IŞIĞI BİZİ Yİ- CE ORTAYA ÇIKAR- YOR GORECEK- LER.
ASIL AKSİLİK ŞİM- Dİ ÇIKTI KARŞIMIZA ÖNÜMÜZDE DELİ AKAN BIR IR- MAK VAR!

Yerde kısa bir boğuşma oldu. Karaoğlan doğrulduğu zaman Rus'un bıçağı elindeydi. Ve sapına kadar kana bulanmıştı...
ŞU AĞAÇLIĞA SİNELİM KARAOĞLAN!
BU YANA GELENLER VAR... KÖYÜ ATEŞE VERMİŞLER...
Önlerinde azgın bir su, arkalarında Runolf'un kudurmuş köpekleri vardı...
ÇARESİZ SUYU GEÇMEYİ DENEYECEĞİZ. RUNOLF'UN KÖPEKLERİYLE BOĞUŞMAKTANSA...

Uzun otlar, geniş yapraklar-la kütük iyice örtülmüştü.

Irmağın akıntısına bıraktıkları kütük, kendisine sığınan iki kaçakla ağır ağır uzaklaşmağa başladı...

BU YANA GELDİKLERİNİ GÖZÜMLE GÖRMÜŞTÜM. HAVAYA UÇMADI YA BUNLAR. GÖZÜMÜZÜ AÇIP İYİCE ARIYALIM...
IRMAK BOYU, RUNOLF'UN ADAMLARIYLE DOLU KARAOĞLAN. NE YAPACAĞIZ?..
YAPACAK BİR ŞEY YOK... KÜTÜK BİR YERE TAKILINCAYA KADAR ONUNLA GİDECEĞİZ!
KÜTÜĞÜN HIZI GİTTİKÇE ARTIYOR KARAOĞLAN. KORKUYORUM!..
DALLARIN ARASINA İYİCE GİR GERİSİNDEN KORKMA!
Fakat ırmak biraz aşağıda büyük bir yardan aşağı çağlayan olup dökülüyordu...

Karaoğlan'ın dikkatli kulakları çağlayanın uğultusunu duymuştu...
BİR ÇAĞLAYAN SESİ DUYUYORUM. İŞTE, BU ÇOK KÖTÜ...
HIZLANMANIN SEBEBİ ANLAŞILDI BAYIRGÜLÜ. BİR ÇAĞLAYANA DOĞRU AKIYORUZ.
NE! ÇAĞLAYAN MI?
Karaoğlan, tehlikenin yakın ve büyük olduğunu anlamıştı...
KORKMA... KÜTÜĞÜ KIYIYA ÇEKMEĞE ÇALIŞACAĞIM!..
Karaoğlan, akıntıya kapılmış akan koca ağaç gövdesine yön verebilmek için ırmağın coşkun sularıyle boğuşmağa başladı...

Sonunda Karaoğlan, kütüğü iyice kıyıya çekemedi, ama tam çağlayanın başladığı yerde, iki kaya arasına takılmasını sağladı...

GÜL, ÇABUK GEL... KÜTÜK KURTULMADAN KIYIYA ATLAMALIYIZ!..

AKINTI AĞACI ZORLUYOR. KORKMA TUTUYORUM SENİ, GAYRET!

Kütük akıntıya daha fazla dayanamadı, birden kaya-lıktan kurtuldu...
76
KARACĞLAN, KÜTÜK KURTULDU DÜŞÜYO-RUM!..
Ağaç çatırdıyarak çağlıyanın köpüklü sularına düştü...
OH! AZ KALSIN KÜTÜK-LE BİRLİKTE BİZ DE AŞAĞI UÇUYORDUK!
Sonra çağlaya-nın ya-nından aşağı inip yol-larına devam ettiler...

Sabah olunca bir kaya altında mola verdiler...
BEN BİRAZ KURU OT VE DAL TOPLIYAYIM. YERE SERERİZ.
KARNIN ACIKMADI MI ?.. BEN ÖLECEK HALDE_ YİM...
Ortalık ışıyınca ırmağın duru bir yerinde oynaşan alabalıkları gördüler...
GELİYOR! GELİYOR!..
ÇIĞLIK ATMAYI BIRAK DA HAYVANLARI KAÇIRMA! SONRA OTURUP ÇİĞ ÇİĞ SENİ YİYECEĞİM..!

IMMMH!.. TAM AĞZINA LÂYIK BİR YEMEK OLDU GÜL!..
BUNCA SIKIN-TIDAN SONRA HAKKETTİK!..
HAYDİ, ŞİM-Dİ YOLUMUZA! RUS TOPRAKLA-RINDAN ÇOK UZAKLAŞTIK SAYILMAZ!..
Gece hava soğuyup sıkı bir yağmur inince bir mağaraya sığınıp, gece- o'ada geçirmek zorunda kal-dılar...

KARAOĞLAN, BAK BİR GÖLGE BU YANA GELİYOR!
SESİNİ ÇIKARMADAN BURADA DUR, BEKLE!..
SEN... SEN HA!.. AMA BANA LÂZIM OLAN KARAOĞLAN... ONU BİR YAKALARSAM...
Gelen Kolev'di. Koca İvan'ın oğlu, her yeri kan içinde, bitkin bir haldeydi... Bayırgülü'nü görünce çok şaşırmıştı..
KARAOĞLAN! DEMEK BURADASIN... KIZIN YANINDA OLACAĞINI BİLMELİYDİM...
AYAKTA DURACAK HALİN YOK, YİNE DE YÜCELERDEN UÇMAKTASIN KOLEV... OTUR ŞU ATEŞİN YANINA DA YARALARINI TIMAR EDELİM...

ELİNE BİR KILIÇ AL. SENİ SİLAHSIZ ÖLDÜRMEK İSTEMİYORUM. EĞER SALLANIRSAN GÜNAH BENDEN GİDER. HAYDİİ!..
80
YARALI VE BİTKİNSİN KOLEV. BELLİ Kİ ZORLU BİR KAVGADAN ZOR KURTULMUŞSUN... İYİLEŞMEDEN SENİNLE DÖĞÜŞMEM...
Kolev, fazla direnmenin faydasızlığını anlamıştı... Başı öne düştü, Karaoğlan'ın mertliğine yenilmişti.. Bayırgülü, Kolev'in yaralarını temizledi sardı...
FİSTANIMIN ETEĞİNDE YIRTACAK YER KALMADI, AMA BÜTÜN YARALARINI DA SARDIM...
KORKMA, BABASI KOCA İVAN'DIR İYİLEŞİNCE SANA ATLASTAN BİR FİSTAN ARMAĞAN EDER BELKİ...
Kolev dinlenip kendine gelmişti...
BU SENİN YAPTIKLARINI AKLIM ALMIYOR KARAOĞLAN. SENİN YERİNDE BEN OLSAYDIM SENİ ÇOKTAN BOĞAZLAMIŞTIM...
SEN ANADAN ATADAN ÖYLE GÖRMÜŞSÜN, BİZ TÜRKLER İSE BAŞKA ÖĞÜTLERLE BÜYÜRÜZ!..
ARKASI VAR

Futbolcu Nasıl Yetişir?

PORTEKİZ'e yenilmemizin teknik sebepleri üzerinde duracak değilim bu yazıda. Bu konu didik didik edildi, fazla satıhta kalan tenkidlerde :

— Ah Can'ın şutu direkten dönmeseydi galiptik.

— Eusebio golü gafletimizden istifade, beleşten attı.

— Ah biraz şansımız olsaydı, top bir karış daha yandan gitseydi Portekizlileri yıkmıştık!

gibi sözler söylendi. Sonuç olarak, olması beklendi, yenildik. İşin asıl üzerinde durulacak yönü bunlar değildir.

Hiç kendi kendinize sordunuz mu? Portekiz yarımız kadar kalabalık b i r memleket, Mozambik onun sömürgesi, geri kalmış ülkelerden. Oradan Portekizliler ecdadı ormanda arslan peşinde koşan, ilkel sporu yemek için avlanmak olan, bu arada futbol topu peşinde koşan siyahileri buluyorlar, bunlar apayrı bir âlemde gelişiyorlar ve 3 - 4 yılda dünya futbolünün yıldızları oluyorlar. İşte Eusebio, işte Coluna. Bugün bu futbolcuların herbirinin bacakları milyonlar değerinde. Bizde milli spor yerini alan futbolu okul çağına gelmeden oynamaya başlayan, yıllar yılı en büyük kulüplerimizde yer alan futbolcular var, böyle virtüöz futbolculara rastlamak ne kadar güç!

Haydi gelin, bunun sebebini araştıralım. Bizde futbolcu (hüdai nabit) denen şekilde kendiliğinden yetişir. O n a futbol öğreten ya yoktur, ya ehil değildir, kendi bildiği ilkel futbolü öğretir, futbolcu kendine göre birşeyler öğrenince hemen şımarır, gösterileni dinlemez, yap deneni yapmaz, yapılmayacağı yapar, kendini dev aynasında görür, parlamadan körlenir. Ama kabahat yalnız onda değildir. Daha ilk formalı futbol oyununda arsaya sürülür, futbol sahası diye tarlada fut bol oynar, gelişmesini sağlıyacak şartların hiçbirine kavuşamaz.

Buna karşılık Eusebio'yu ele alın. Mozambik'ten geldiğinde her konforu bulunan bir kulüp içindedir. Zümrüt gibi otoriter ve kabiliyetli hocanın elindedir. İyi futbol oynayabilmek için her şart hazırdır, kendini sporcu hayatına uydurmazsa tasfiye edilecektir, şımarıklığa ne meydan verilir, ne de şımartılır. Elbette kabiliyeti varsa bu şartlar içinde çabucak gelişecektir. Futbolcularımızı, iyi bir futbol için en iptidai şart olan bir çimen sahayı, bir jimnastik salonunu sağlıyamıyoruz, ne veriyoruz ki ne bekliyelim? Bu şartlar altında futbolcularımızın aldıkları sonuçlar yine şaşılacak derecededir. Muhakkak ki bir çok futbolcumuz, ortamı daha elverişli bir memlekette aynı kabiliyetlerle gelmiş olsalardı hayran hayran seyrettiğimiz futbolculardan eşsiz olabilirlerdi.

Bu duruma bir parmak bastıktan sonra gelelim şu Dünya Kupasına. 1966 Dünya Kupası eleme grupları b e l l i olduktan

(Devamı 32. sayfada)

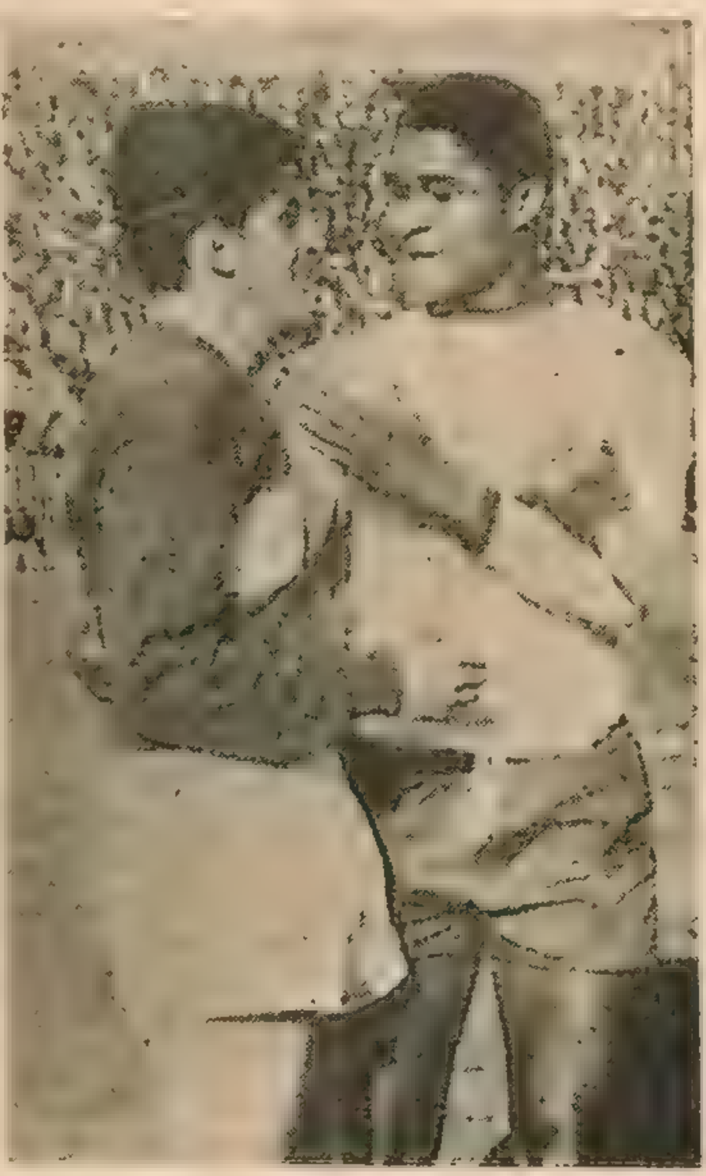

EUSEBIO VE CAN : Portekizlere burada da yenildik. Bu bir gerçek. Ama maçın hâlâ dedikoduları bitmedi. «Ah Can'ın şutu direkten geri dönmeseydi.» «Eusebio golü gafletimizden istifade ederek beleşten attı» gibi sözler söylenip duruyor... Ama unutuyoruz ki, bizim yarımız kadar bir nüfusa sahip olan Portekiz'de futbolcu gerçek ve ideal hocaların idaresinde yetişmekte ve bu sebeple futbolu bizden iyi oynamaktadır. Yukarda Türkiye - Portekiz milli maçından önce Eusebio ile Can'ı bir arada görüyorsunuz...

RED KİT
KUMARBAZLAR GEMİSİ
VİKSBURG LİMANI
YANAŞMAYA HAZIRLANIN İSKELEYİ İNDİRİN!.
KOTKAFAYI GÖREMİYORUM!.
33
KAPTAN GÖBEKSON SİZMİSİNİZ? SİZE BİR NOT VAR!.
TEŞEKKÜR EDERİM!
AZİZ RAKİBİM!. DİĞER MERHALEMİZ "MENAPHIS" ŞEHRİNE DOĞRU HAREKET ETTİM. SENİ BEKLEYEMEDİĞİM İÇİN ÇOK MÜTEESİRİM ZİRA KAZANMAK AZMİNDE OLDUĞUMU BİR YARIŞ MEVZUBAHİSTİR. GALİBİYETİMİZİ KUTLAYACAĞIMIZ MİNNEAPOLİSTE GÖRÜŞMEK ÜZERE HOŞCAKAL! SAKALSON.
YA, DEMEK ÖYLE HA?!. YÜKLEMEYİ HIZLATIN. YOLCULARI ÇABUK BİNDİRİN HEMEN HAREKET EDİYORUZ!!.

DAHA ÇABUK!
İPLERİ ALIN. BAŞTARAFA DERİNLİĞİ ÖLÇECEK BİRİ GEÇSİN!
34
CESARETLİ "CAZİP GÜL" ÖNÜNDEKİ MERHALE OLAN" MENAPHİS'E DOĞRU KALKAR. FAKAT MISSISSIPI NEHRİ GALİBA RAZI OLMAYACAK?..
DİBE İKİ METRE..
... BİR METRE ELLİ..
... BİR METRE!
STOP!

DEVAM EDEMEYECEĞİZ ZİRA KARAYA OTURUYORUZ!.
BİR FİKRİM VAR KAPTAN!.
"CAZİP GÜLÜ" DÜLDÜLLE BEN İDARE EDECEĞİZ
... EN DERİN YERLERİ BULARAK SİZİ ARKAMDAN SÜRÜKLEYECEĞİM!.
DAHİYANE BİR FİKİR!
35
...DİZ KAPAKLARI..
DİZ KAPAKLARI..
HEEY!. O SUYU NEHİRE İADE ET!!.
GÜVERTEYİ YIKAMAK İÇİN LÂZIM KAPTAN..
..EYER!
..EYER!.
GÜVERTEMİN DEĞİL, NEHRİN ISLAK OLMASINI İSTİYORUM!!.

BOY!
BOY!
36
...GLUB!
...GLUB!
GLUB MU?! ONLARI ORADAN ÇIKARMALI!
BRAVO RED KİT! "CAZİP GÜL" İÇİN DERİN BİR KANAL BULDUNUZ!!..

DEVAMI VAR...

(6. sayfadan devam)

AGATHA CHRISTIE'den

KANLI RÜYA

bulduk. Biliyorsun Farley, kedilerden nefret ediyordu. Bunu görünce hemen pencereden sarkmış olmalı.»

— «Peki, Cornworthy cinayeti işledikten sonra neden aşağıya inip bunu almadı sanki?»

— «Buna imkân yoktu dostum. Adam şüpheyi üstüne çekmek istemiyordu. Hem bunu bulan küçük bir çocuğun burada oynadığını sanacaktı. Çocuklar oyuncaklarını orada burada unutabilirler.»

Doktor, içini çekti. «Evet, normal bir insan böyle düşünürdü. Fakat Hercule Poirot gibi bir hafiyenin aynı şekilde düşünmesi beklenemez. Biliyor musun, Poirot, bir an senin ipnotizma yüzünden intihardan bahsedeceğini sandım. Zannedersem o ikisi de aynı şeyi düşündüler. Farley denilen kadın korkunç bir mahluk. Cornworthy, hiç sesini çıkarmadı. Kadın korkuya kapılıp senin yüzünü gözünü paralamaya kalkmasaydı belki de kurtulabilirlerdi. Kadını tutmasaydım yüzün kan içinde kalacaktı.»

Bir an sustu. «Biliyor musun, Miss Farley hoşuma gitti. Kendinden emin bir kız.»

Poirot, gülümsedi. «Öyle. Babasının ölümüyle ona da saadetin kapıları açıldı. Artık fakir nişanlısıyla evlenebilir.»

Doktor, «Ben bir ara Miss Farley'den şüphelendim,» diye güldü. «Zira bu işten en fazla kâr edecek o vardı.»

— «Yanılıyorsun dostum. Herşeyden evvel bir insanın karaterini gözönüne almak lâzım. Miss Farley, cinayet işleyecek bir insan değil.»

Stillingfleet, «Acaca sen cinayet işlesen ne olurdu, Poirot?» dedi. «Her halde kimse farkına bile varmazdı.»

Poirot, bir kahkaha attı. «Böyle acaip şeyleri de hep İngilizler düşünür.» Elindeki küçük siyah kadife kediyi sallıyarak geri döndü.

S O N

AGATHA CHRISTIE'NİN

Sizi heyecandan heyecana sürükliyecek yeni macerası

TELEFONDAKİ ADAM

GELECEK SAYIMIZDA OKUYUNUZ

FUTBOLCU NASIL YETİŞİR ?

(Baştarafı 27. sayfada)

sonra bu grubun şampiyonluğunu elde etme şansımızın az olduğunu evvelce de belirtmiştik. Portekiz ve Çekoslovakya gibi iki devin arasından sıyrılmak bir hayal idi, hatta Romanya ile de çekişecektik. Çekler Avrupa'nın en köklü futbol kültürü olan bir memleket. Onlar bu futbole önem verebildikleri takdirde eski parlak günlerini yaşayacaklarını 1962 Dünya Kupasında ikinci olmakla göstermişlerdi. Portekiz ise 4 - 5 yıl önceye kadar Avrupa piyasasının mütevazi bir takımı idi. Mozambik'lilerin önderlik ettiği, usta bir yönetici elinde yükselen bir Benfica sayesinde Avrupa'nın liderleri arasına girdiler. Bununla beraber Portekiz millî takımı daha kökleşmemiş bir şöhret, istikrar bulmamış bir kadro. Bu Dünya Kupasında en ön safda gelmezlerse şaşmamak lâzım. Her şey zaman ve görgü mes'elesi, futbolde öyle büyük sürprizler beklemek her zaman doğru değildir. Bütün dünyada vaktiyle Uruguay'ın dünya şampiyonlukları almaları sürpriz yaratmıştı, bu sadece bu ülkenin futbolünü Avrupalıların bilmemesinden ileri gelmiştir, yoksa Uruguay üç günde futbole alışmış, şampiyon olacak dereceye gelmiş veya şampiyonluğu tesadüfen kazanmış bir takım değildi. Biz de bir sürpriz yapıp dünya futbolünde en ön sıraya elbette ki geçemeyiz. Anlatmaya çalıştım galiba, bir futbolcu kolay yetişmiyor, kendimizi aldatmayalım, değil mi?

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
BU HAYVANIN YOL ÜSTÜNDE YATMASI YÜZÜNDEN KAÇTIR KAFAMI DUVARA VURUYORUM.
DUVAR
GÜMM
BAŞKA BİR EV İSTİYORUM. TAŞTAN OLMASIN LÜTFEN!
KÖRFEZDE HARİKA BİR EVİM VAR!
HIZLI EMLAKÇI
1. Kat KİRALIK
KİRALIK
TAM İDEALİMDEKİ EV!.
BOBİ BURAYA ÇIKAMAZ GECE ONU İÇERİ NASIL ALACAĞIZ?
NE DERSİN BOBİ? ATLAYABİLİR MİSİN? HADİ Bİ DENE!
BİR.. Kİ..
ÜÇ!
GİREBİLDİ GİREBİLDİ YAŞASIN.
O GİRDİ AMA BEN ÇIKTIM..
ŞÜKRET! YA TAŞ DUVARLI BİR EVDE OLSAYDIK!

KARAOĞLAN'ın 13 üncü Cildi
YAVRU DÜŞMAN
Çıktı!
SUAT YALAZ
BAYİİNİZDEN İSTEYİNİZ